

Tisdagen den 1 december
Kl. 15.00

*Om ökat antal arbets-
tillfällen inom turist-
näringen*

1 § Justerades protokollet för den 23 november.

2 § Svar på interpellation 1987/88:78 om ökat antal arbetstillfällen inom turistnäringen

Anf. 1 Statsrådet ULF LÖNNQVIST:

Herr talman! Jan Hyttring har frågat mig vilka åtgärder regeringen avser vidta för att öka antalet arbetstillfällen inom turistnäringen med hänsyn till bl. a. den utveckling som avspeglas i inkvarteringsstatistiken samt utvecklingen av turistnätet.

Enligt nyligen publicerade siffror från Sveriges turistråd omsätter turistnäringen ca 70 miljarder kronor per år. Därav utgör ca 10 miljarder internationellt resande till Sverige, ca 40 miljarder interregionalt resande inom Sverige och ca 20 miljarder närturism. Svenska turister spenderar ca 20 miljarder kronor utomlands. Som jämförelse kan nämnas att näringarna jord, skog och fiske omsluter ca 43,5 miljarder kronor.

Det s. k. turistnätet i bytesbalansen uppvisade under år 1984 ett underskott på mer än 4,8 miljarder kronor. Under åren 1985 och 1986 försämrades turistnätet ytterligare, och underskottet var 1986 ca 9 miljarder kronor. Förändringen förklaras till stor del av ökat utlandsresande av svenskar.

Andelen sysselsatta inom turistnäringen beräknas till ca 5 % av samtliga förvärvsarbetande. Turistnäringen är därmed större än flera enskilda industribranscher. Turistnäringen sysselsätter t. ex. dubbelt så många som massa- och pappersindustrin.

När det gäller framtiden är bedömningen att turismen i Sverige befinner sig i ett skede med stora möjligheter till en positiv utveckling. Vi har genom våra unika förutsättningar i form av omväxlande natur, god miljö, väl utbyggd infrastruktur och stora kulturvärden m. m. goda möjligheter att tillgodose olika turistintressen.

Internationella bedömningar visar att turistnäringen kommer att få en växande betydelse i framtiden. Enligt WTO (World Travel Organisation) växer turiskonsumtionen till ca 10 % av världshandeln år 1995.

Samtidigt finns det problem. Turistnäringen har i dag på många håll betydande lönsamhetsproblem, och detta hänger samman med den korta säsongen. Bäddkapaciteten utnyttjades under år 1986 bara till 33 % för samtliga anläggningstyper. Ett annat problem är att turistnäringen som

gemensamt näringsbegrepp är splittrad. Turistsektorn är småskalig och uppbyggd av en mängd branscher och anläggningar som var för sig har olika förutsättningar och intressen. Detta försvårar bl. a. marknadsföringen av turismen, som för att bli effektiv kräver samordnade insatser.

Enligt min mening har Sverige goda förutsättningar som turistland. Vi bör kunna få både svenska och utländska turister att i större utsträckning turista i Sverige, och vi bör kunna få en större andel av den s. k. affärsturismen.

Turistrådet inriktar sina ansträngningar på

- att utveckla en ännu mera intressant Sverigeturism,
- att öka kunskapen och kompetensen inom turistnäringen och
- att genom intensifierad marknadsföring sälja Sverige som turistland både i Sverige och utomlands.

Turistrådet har till regeringen överlämnat en särskild strukturplan om turism och rekreation i Sverige. I planen redovisas åtgärder för att öka turismen i Sverige och därmed sysselsättningen inom näringen. En bedömning av planen kommer att redovisas i budgetpropositionen.

Regeringen har också nyligen beslutat om statligt stöd till Nordic Ski Center i Härjedalen. Vidare har en särskild förhandlare tillkallats för att för statens räkning överlägga med näringslivet om förutsättningar för statlig medverkan till turistprojekt på Gotland. Stöd till utvecklingen av turismen i Tärnaby/Hemavan övervägs för närvarande i regeringskansliet. Dessa åtgärder är andra exempel på insatser för att öka sysselsättningen i turistnäringen.

Intensifierad och bättre samordnad marknadsföring samt fortsatta insatser för att utveckla turistnäringen kommer att ge fler arbetstillfällen inom turistnäringen.

Anf. 2 JAN HYTTRING (c):

Herr talman! Först vill jag tacka statsrådet Lönnqvist för svaret på min interpellation. Det är i långa stycken en utmärkt beskrivning av turistnäringens betydelse som en stor och viktig del av det svenska näringslivet. Jag utgår från att vi – det har vi diskuterat tidigare – har samma grundsyn, nämligen att näringen måste utvecklas för att vi skall kunna hänga med i konkurrensen. Som bekant hårdnar konkurrensen. Andra länders satsningar är betydande. Det förutsätter att vi satsar ordentligt också i vårt land.

I svaret kommenteras underskottet i turistnettot. De siffrorna som anges i svaret är riktiga, men man kan gott tillägga att underskottet enligt offentlig statistik från 1987 ökade från 9 miljarder till 10,9 miljarder. Det innebär att den negativa utvecklingen fortsätter.

Flera viktiga marknader visar en nedgång, och andra marknader i vår närhet visar stagnation. Detta kommenteras över huvud taget inte i interpellationssvaret. Jag tycker att detta är en viktig fråga, som faktiskt ger signaler till regeringen vad man borde göra för att komma till rätta med problemet. Alltsedan riksdagsbeslutet om turist- och rekreationspolitiken m. m. har regeringen legat lågt och avvaktat med att ta ställning till turistrådets önskan om medel till offentliga satsningar när det gäller både närmaknader och andra viktiga marknader i Europa.

Jag vill erinra om att de krav som centern framförde i årets motion om turism och som behandlades här i riksdagen under våren gick ut på en klart uttalad målsättning för turismens ökning. Det kravet är lika aktuellt i dag som tidigare. Vi har också här i riksdagen debatterat centerns förslag till satsningar på turismen. Vi var beredda att innevarande budgetår anslå 50 miljoner extra för ökad marknadsföring. Det är bara en liten del av vad turistrådet har begärt. Det är beklagligt att regeringen hela tiden bemött framställningarna från turistrådet med avvaktande besked. Av interpellationssvaret i dag framgår att regeringens bedömning av strukturplanen för turismen, som vi får återkomma till i annat sammanhang om vi skall kunna kommentera den i sin helhet, redovisas i budgetpropositionen i januari. Då får vi se om det innebär någon offensiv satsning, eller om det är likadant som tidigare år alltsedan propositionen om inriktningen av turistnäringen antogs, att det alltid saknas någonting för att kunna göra någon satsning.

De satsningar som nu görs i Norrbotten enligt svaret är naturligtvis bra. Men det är bara punktinsatser, som inte kan leda till någon annan bedömning än att regeringen är alldeles för passiv i turistfrågorna.

Vi har en gemensam förhoppning att de satsningar som görs ändå skall leda till en ökning av sysselsättningen. Men marknaden är splittrad, det finns många småföretag. Många lever naturligtvis med ytterst knappa marginaler. När det kommer nedgångar i turistströmmen är det säkert många som tvingas avveckla sina verksamheter. Det betyder – inte minst för ungdomar – ett avbräck i fråga om möjligheterna att få arbete.

Jag kan inte helt dela den förhoppning som statsrådet ger uttryck för i slutet av svaret, att de satsningar som regeringen har gjort hittills leder till ökad sysselsättning.

Anf. 3 Statsrådet ULF LÖNNQVIST:

Herr talman! Det är riktigt, Jan Hyttring, att vi har samma grundsyn när det gäller turismens betydelse som en viktig näring i vårt land. Vi har säkert också samma syn på behovet av att den kan utvecklas.

Från regeringens sida har vi redan i anslutning till att turistpropositionen avlämnades år 1984 velat bygga utvecklingen av turismen på en samlad marknadsplan, en s. k. strukturplan. Vi har efterlyst den från turistrådet, och vi har nu fått en sådan.

Därmed har vi fått det underlag som vi anser behövs för att kunna göra en bedömning av näringens utvecklingsmöjligheter. Jag tycker att det finns anledning – vilket jag underströk i svaret – att se optimistiskt på turistnäringens utvecklingsmöjligheter.

Jag har naturligtvis i dag ingen möjlighet att gå in på och kommentera hur satsningen kan komma att bli för kommande budgetår. Som Jan Hyttring själv sade är detta någonting som vi får återkomma till när budgetpropositionen har presenterats. Men vi har nu fått det underlag som vi har begärt för att kunna göra vår samlade bedömning.

Jag vill upprepa att Sverige enligt min mening har förutsättningar att bli betydligt bättre som turistland. Vad det handlar om är att nu ta till vara de förutsättningarna. Det måste byggas på ett samarbete mellan samhälle och näringsliv, där näringen får ta sin del av utvecklingskostnaderna och

samhället får ta sin. Vad det i stor utsträckning handlar om är att på ett bättre sätt än hittills marknadsföra Sverige som turistland både inåt och utåt. Jag hoppas som sagt att vi skall kunna finna former för att göra det gemensamt.

Anf. 4 JAN HYTTRING (c):

Herr talman! I tidigare riksdagsdebatter om turismens utveckling – vi har haft en varje år sedan regeringens proposition kom – har vi från centerns sida framfört synpunkten att det borde finnas en gemensam målsättning för turismens utveckling. En sådan saknas faktiskt i dag. Någon målsättning finns inte uttalad annat än i allmänna ordalag om vikten av att turismen ökar osv., och detta räcker inte, för att ge nödvändig stimulans till turistsektorn, så att den får de rätta signalerna för sin tillväxt. Inom turistsektorn måste man också kunna utgå ifrån att det finns en samstämd vilja bakom, inte minst från regeringens sida, om att utvecklingen skall ske på ett visst sätt.

Jag vill sedan göra en kommentar till strukturplanen, som jag håller på att läsa in. Vad jag hittills har kunnat se är det inte någon heltäckande plan. Jag hoppas därför att inte endast den ligger till grund för regeringens bedömningar i budgetpropositionen. Stora delar av landet nämns över huvud taget inte i den strukturplanen. Man vill göra vissa punktsatsningar och satsa på vissa, mycket begränsade områden. Om detta skall vara en heltäckande plan kommer det att bli mycket dåligt med satsningar på turismen i stora delar av landet. Det kan väl ändå inte vara meningen, om vi har samma grundsyn i fråga om den viktiga roll som denna del av näringslivet spelar.

Anf. 5 Statsrådet ULF LÖNNQVIST:

Herr talman! Detta är inte den enda plan som finns över turismens utveckling. Det finns en branschstudie utförd av industriverket, och det finns andra bedömningar, t. ex. de som gjordes inom ramen för arbetet med de s. k. primära rekreationsområdena. Naturligtvis måste man ta hänsyn till allt detta när bedömningar skall göras om turismen och dess utvecklingsmöjligheter.

Men som jag tidigare sade får vi anledning att återkomma till allt detta när budgetpropositionen har presenterats.

Överläggningen var härmed avslutad.

3 § Svar på interpellation 1987/88:88 om administrationen av de statligt anställdas sjukskrivningsärenden

Anf. 6 Socialminister GETRUD SIGURDSEN:

Herr talman! Margó Ingvardsson har frågat mig om regeringen kommer att begära en utvärdering av den förändring av administrationen av statligt anställdas sjukskrivningsärenden som genomfördes år 1985. Hon har vidare frågat om regeringen kommer att vidta några åtgärder om det visar sig att statligt anställda särbehandlas genom överflyttningen av deras sjukskrivningsärenden från försäkringskassan till arbetsgivarna.

Den förenklade administrationen av försäkringsersättningar vid statligt

anställdas sjukfrånvaro gäller fr. o. m. den 1 januari 1985. Den innebär bl. a. att anställningsmyndigheten självständigt handlägger sjukfall för anställda med s. k. arbetsgivarinträde under de första 14 dagarna av varje sjukfall.

Margó Ingvardsson har i sin interpellation, med hänvisning till en av Försäkringsanställdas förbund genomförd enkätundersökning, framfört farhågor för att statligt anställda kan utsättas för särbehandling till följd av de nya reglerna.

Riksförsäkringsverket har genomfört en uppföljning av den förenklade administrationen av arbetsgivarinträdet. Detta skedde redan under juni månad 1985. Uppföljningen skedde genom besök på fyra lokalkontor hos försäkringskassorna i Stockholms län och Västerbottens län och redovisades i en särskild rapport. Uppföljningen visade bl. a. att rutinerna vid handläggning av arbetsskadeärenden och impulserna till rehabilitering inte fungerade lika bra för personer med arbetsgivarinträde som för övriga. Vissa problem med läkarintygshantering redovisades också, dock inte av det slag som Försäkringsanställdas förbund fått fram i sin enkät. Uppföljningsrapporten delgavs statens arbetsmarknadsnämnd (SAMN) och statens arbetsgivarverk (SAV) samt ett flertal andra myndigheter.

Revisionsenheterna vid försäkringskassorna i Stockholms län och Kalmar län granskade under år 1985 resp. år 1986 handläggningen av arbetsgivarinträdet. Vissa brister i rutinerna redovisades i revisionsrapporterna, dock inte av det slag som uppgivits i den nämnda enkätundersökningen.

De statligt anställda har genom sitt sjuklönesystem alltid haft en särställning inom sjukförsäkringsområdet. Ansvar för bl. a. rehabiliteringsfrågor ligger både på försäkringskassan och på anställningsmyndigheten. Så var fallet även före år 1985. Hösten 1984 genomförde SAMN och riksförsäkringsverket tillsammans en serie konferenser för rehabiliteringsansvariga på statliga myndigheter och representanter för varje försäkringskassa för att utveckla samarbetet i rehabiliteringsärendena. Därefter har varje försäkringskassa haft ansvar för att etablera ett fungerade samarbete med de statliga arbetsgivarna i regionen.

Den förenklade administration av arbetsgivarinträdet som infördes år 1985 innebar inte att försäkringskassorna lämnade det övergripande ansvaret för försäkringsfrågorna för de korta sjukfallen hos statligt anställda. Kassorna gavs en stödjande och rådgivande roll för myndigheternas hantering av dessa sjukfall och gavs samtidigt entydigt ansvaret för handläggningen av sjukfall som varar längre än 14 dagar. Det ankommer på riksförsäkringsverket att följa upp effekterna av den förändrade administrationen också i fortsättningen och vidta de åtgärder som kan anses behövliga för att komma till rätta med problem som finns och som kan uppstå i framtiden.

Anf. 7 MARGÓ INGVARDSSON (vpk):

Herr talman! Jag tackar socialministern för svaret.

När administrationen av de s. k. A-inträdena ändrades 1985 framförde vpk farhågor för att statsanställda på så sätt kunde komma att särbehandlas och då i en mycket negativ betydelse. Vi i vpk ansåg också att arbetsminskningen för kassorna inte skulle motsvara de 220 årsarbetare som samtidigt togs bort från kassorna. Tyvärr verkar det nu som om våra farhågor besannats.

Försäkringsanställdas förbund har i en enkätundersökning vid 51 lokalkontor redovisat personalens uppfattning om A-inträdeshandläggningen. Uppgifterna är mycket samstämmiga. Vad personalen främst pekar på är att arbetsgivarna ofta inte alls bedömer sjukpenningrätten. När försäkringskassan får ta över ärendet efter 14 dagars sjukskrivning händer det att diagnos saknas på läkarintyget. Utan diagnos kan man inte enligt de regler som gäller i sjukförsäkringen bedöma och fastställa rätten till sjukpenning. Det är ju så att säga sjukdomen som avgör om man skall ha sjukpenning eller inte.

Vid upprepade korta sjukdomsfall finns det möjlighet att förelägga om läkarintyg redan från första dagen. Avsikten med det systemet är inte att kontrollera den enskilde utan att tidigt upptäcka behov av förstärkta insatser i rehabiliteringssyfte. Men när arbetsgivaren sköter handläggningen finns det risk för att dessa från-första-dagen-intygen blir ett rent kontrollinstrument. Det har också enligt den nämnda enkäten förekommit att myndighet motiverat ett läkarintygsföreläggande med att den anställde varit borta för mycket från jobbet.

Enkätsvaren visar också att det är troligt att många arbetsskador inte uppmärksammas av arbetsgivarnas handläggare, något som bl. a. har betydelse för arbetsskadestatistiken och för hur stor sjukersättning som skall utgå.

Socialministern hänvisar i sitt svar till en uppföljning som riksförsäkringsverket genomförde 1985. Denna uppföljning skedde genom besök på fyra lokalkontor. Dessa besök visade att rutinerna vid handläggning av arbetsskadeärenden och impulserna till rehabilitering inte fungerade lika bra för statsanställda som för övriga. Socialministern nämner också att vissa problem med hanteringen av läkarintygen redovisades. Nu tycker jag inte att man kan kalla besök på fyra lokalkontor för uppföljning. Möjligtvis är det fråga om en stickprovskontroll. Dessutom har varken riksförsäkringsverket eller revisionsenheterna undersökt själva tillämpningen av försäkringen. Vad de har tittat på är de tekniska rutinerna i handläggningen och vid överföringen av sjukfallen till försäkringskassan.

Socialministern hänvisar också till att försäkringskassorna fortfarande har det övergripande ansvaret för försäkringsfrågorna även för statligt anställda. Men för att detta övergripande ansvar skall få någon mening i praktiken måste arbetsgivarna ta kontakt med försäkringskassan och be om råd och hjälp under den första tiden när ärendet handläggs av arbetsgivaren. Men så sker aldrig – detta gör inte de statliga arbetsgivarna. Och försäkringskassan kan inte ta den kontakten, eftersom man där inte vet någonting förrän det har gått 14 dagar av sjukskrivningstiden.

Visar inte de uppgifter som framkommit genom Försäkringsanställdas förbund på behovet av en utvärdering av tillämpningen av försäkringen för statsanställda? Om man gör en sådan utvärdering, anser vi att riksförsäkringsverket då också bör undersöka hur arbetsgivaren handlägger sjukfallen under de första 14 dagarna. Det finns också enligt vår mening skäl att undersöka om den förändrade administrationen verkligen har inneburit de besparingar som angavs i propositionen.

Jag vill fråga socialministern om man kan tolka socialministerns avslutning, där hon hänvisar till riksförsäkringsverkets uppföljningsansvar, så, att

en sådan utvärdering som jag har efterlyst i min interpellation kan komma under det närmaste året.

Prot. 1987/88:35
1 december 1987

Anf. 8 Socialminister GERTRUD SIGURDSEN:

Herr talman! Vad jag säger i slutet av mitt interpellationssvar är precis vad som står där: att riksförsäkringsverket har uppgiften att följa upp effekterna av den förändrade administrationen och se om det behöver ske några förändringar.

Men låt mig säga att den enkät som Margó Ingvardsson hänvisar till alltså är en enkät som Försäkringsanställdas förbund har gjort. Den är inte någon väl underbyggd, vetenskaplig undersökning, utan det rör sig om synpunkter från personalen på ett stort antal lokalkontor. Margó Ingvardsson talar dels om Försäkringsanställdas förbunds enkät, dels om arbetsgivarna. Såvitt jag vet har inte motsvarande kritik på något sätt framkommit från de statligt anställdas organisationer.

Jag tror att vi är ganska överens om att den åtgärd man vidtog när man förenklade administrationen var betydelsefull. Tidigare var det nämligen ganska mycket dubbelarbete, och det skapade också oklarheter när det gällde uppgifts- och ansvarsfördelningen.

I fråga om rehabiliteringen tycker jag det är viktigt att lägga ett ansvar på de statliga arbetsgivarna och att det markeras att de har detta ansvar. Men kassorna skall naturligtvis vara uppmärksamma på hur myndigheterna sköter de här frågorna och också påtala de eventuella missförhållanden som finns.

Låt mig också säga beträffande rehabiliteringsarbetet att vi har en utredning, rehabiliteringsberedningen, som arbetar med de här frågorna och som är i slutfasen av sitt arbete och kommer att lägga fram sina förslag i ett betänkande till sommaren 1988.

Anf. 9 MARGÓ INGWARDSSON (vpk):

Herr talman! Socialministern har alldeles rätt i att vad Statsanställdas förbund har gjort är ingen total undersökning och utvärdering utan bara en enkät. Men inte heller riksförsäkringsverket har gjort någon total uppföljning av de ändrade administrativa rutinerna, och det är just detta som behövs för att man skall se hur utfallet har blivit. Man kan ju i alla fall se av den enkät som gjorts att det finns problem i fråga om tillämpningen av socialförsäkringen.

Den uppföljning som riksförsäkringsverket har gjort och som socialministern hänvisar till tar inte upp innehållet i socialförsäkringen utan bara olika administrativa rutiner. Rutinerna är en sak, men tillämpningen av försäkringen en annan, och det är just tillämpningen som försäkringskassorna oroar sig för inte utfaller till de statsanställdas förmån. Det är möjligt att Statsanställdas förbund inte har uppmärksammat det här ännu, men det beror på att försäkringskassorna ser problemen först efter 14 dagar, när de får reda på att sjukfallet har ägt rum, och då bl. a. kan konstatera att det saknas diagnoser på läkarintygen.

Jag tror alltså det är oerhört viktigt att göra en ordentligt utvärdering och uppföljning. Det är möjligt att man också kan spara pengar på så sätt, för försäkringskassorna har under senare år alltmer uppmärksammat hur

*Om administrationen
av de statligt anställdas
sjukskrivningsärenden*

Prot. 1987/88:35
1 december 1987

*Om ökat antal polis-
tjänster till Kungälv
polisdistrikt*

angeläget det är att man bevakar de korta sjukfallen och sätter in tidiga rehabiliteringsåtgärder. Detta är också någonting som arbetsgivaren missar med de statligt anställdas A-inträde – de korta sjukfallen kommer bort, och det är först när det har gått 14 dagar som försäkringskassan får möjlighet att komma in och vidta åtgärder. Jag tror det är av högsta vikt att vi får denna uppföljning.

Överläggningen var härmed avslutad.

4 § Svar på interpellation 1987/88:104 om ökat antal polistjänster till Kungälv polisdistrikt

Anf. 10 Justitieminister ANNA-GRETA LEIJON:

Herr talman! Med hänvisning till en uppvaktning som gjordes i december förra året hos dåvarande justitieministern om en utökning av personalresurserna för polismyndigheten i Kungälv har Kenth Skårvik ställt följande frågor till mig:

1. Har ärendet behandlats i departementet efter uppvaktningen?
2. Vad har man för lösning att föreslå?
3. Kan justitieministern tänka sig att föreslå fler polistjänster till Kungälv polisdistrikt, så att arbetsglädjen i polisdistriktet kan komma tillbaka samt att människorna som bor i dessa kommuner kan känna sig trygga igen?

Jag kan lämna Kenth Skårvik följande information.

I maj 1986 fick rikspolisstyrelsen uppdrag att se över fördelningen av polistjänster mellan polisdistrikten och att lämna förslag till eventuella omfördelningar mellan distrikten. Uppdraget lämnades mot bakgrund av vissa analyser som hade utförts inom justitiedepartementet. Dessa visade att det fanns klara skillnader mellan distrikten i fråga om arbetsbelastning och resurstillgång.

Rikspolisstyrelsen redovisade sitt uppdrag i februari i år. Enligt styrelsen borde sammanlagt 337 tjänster omfördelas från mindre arbetsbelastade till mer arbetsbelastade distrikt. Styrelsen grundade sitt förslag på ett omfattande statistiskt material. Enligt styrelsens förslag borde Kungälv polisdistrikt inte tillföras några nya tjänster utan i stället lämna ifrån sig två tjänster.

Regeringen har genom att placera ut nyinrättade polistjänster i de mest arbetsbelastade distrikten i år uppnått de resultat som rikspolisstyrelsen föreslagit. Arbetsbelastningen har jämnats ut utan att något enda polisdistrikt behövt lämna ifrån sig några tjänster. Regeringen har inte sett några skäl att gå ifrån rikspolisstyrelsens bedömningar om resurstillgång och arbetsbelastning vid de myndigheter som haft största behovet av resurser. Detta innebär alltså att Kungälv polisdistrikt inte har tillförts några nya tjänster. Å andra sidan har distriktet inte heller, som rikspolisstyrelsen föreslog, behövt lämna ifrån sig några tjänster.

Den hemställan om att öka personalresurserna för polisen i Kungälv som gjordes vid den förut nämnda uppvaktningen har övervägts i det sammanhang som jag nu har nämnt. Ärendet avgjordes formellt i samband med att

regeringen beslutade om regleringsbrevet för polisväsendet för innevarande budgetår.

Jag utgår från att de uppgifter om sjukfrånvaro och vakanser vid polismyndigheten i Kungälv som Kenth Skårvik har lämnat i interpellationen är kända för länsstyrelsen. Denna har i egenskap av regionalt polisorgan befogenhet att besluta om polisförstärkning. Länsstyrelsen får också vid behov fördela om polisresurserna i länet.

Regeringen har också den 18 juni i år gett rikspolisstyrelsen i uppdrag att aktualisera och till regeringen överlämna ett fördjupat underlag i fråga om omfördelning av polistjänster. Uppdraget skall redovisas till regeringen senast den 15 mars 1988.

Anf. 11 KENTH SKÅRVIK (fp):

Herr talman! Jag tackar justitieministern för svaret, vilket dock inte visar på någon som helst vilja att hjälpa ett mycket arbetstungt polisdistrikt. Givetvis är man i Kungälv polisdistrikt glad över att man har fått behålla de två tjänster som man egentligen skulle mista. Jag förstår att någon direkt behandling av själva ärendet inte har skett i justitiedepartementet, utan man har följt givna rekommendationer.

Vidare är det skrämmande att man kan säga att Kungälvs polisdistrikt är ett mindre arbetsbelastat distrikt. Det tyder på att man inte har mycket vetskap om hur det fungerar i verkligheten i Kungälvdistriktet.

Det var den 17 december 1986 som frågan aktualiserades vid en uppvaktning från Kungälvspolisen med representanter för de berörda kommunerna samt för riksdagen hos dåvarande justitieministern Sten Wickbom.

Polisdistriktet består av de fyra kommunerna Kungälv, Stenungsund, Orust och Tjörn; samtliga expansiva och med en ständigt ökande befolkning. Dessa kommuners befolkning ökade från 64 085 invånare år 1974 till 74 151 år 1986, dvs. med över 10 000 eller 16 % under en tioårsperiod.

Enligt den skrivelse som överlämnades till justitieministern vid uppvaktningen fick distriktet viss förstärkning i slutet av 60-talet och i början av 70-talet, men denna personalresursnivå stod inte på något sätt i förhållande till samhällsutvecklingen och en ständigt ökande brottslighet. Det sägs också att polismyndigheten under den senaste tioårsperioden har tillförts endast en polismanstjänst.

Brottsligheten i Kungälvdistriktet har under en följd av år varit mycket alarmerande. Antalet kriminalbrott har bl. a. ökat med över 40 % under den senaste tioårsperioden, och utvecklingen har inte vid något tillfälle visat en nedåtgående trend.

Givetvis betyder närheten till Göteborg oerhört mycket, och det påverkar brottsutvecklingen i distriktet. Man har under de senaste åren lagt märke till en ökad påhållning av stöldligor från Göteborg, som specialiserar sig på bilstölder, inbrott i bilar och affärsinbrott. Allt detta skall utredas och omhändertas.

Det går också snabbt att konstatera att den yttre polisiära verksamheten inte är tillfredsställande, varken från polisens eller befolkningens synpunkt, på grund av bristfälliga personella och ekonomiska resurser. Personaltillgången medger i många fall att endast *en* polispatrull finns tillgänglig i

*Om ökat antal polis-
tjänster till Kungälv
polisdistrikt*

distriktet, trots den ytvidd som distriktet omfattar. Under nattetid, när brottsverksamheten är som störst, finns det i stort sett aldrig mer än en polispatrull.

Kungälv polisdistrikt är också ett distrikt som har en särskilt arbetsam sommarperiod, med många turister och vad detta i vissa fall kan föra med sig i arbetsbelastning. Dessa effekter är också kvardröjande under stora delar av det efterföljande året. Nämnas kan sådana tillfällen som demonstrationerna vid igångsättandet av arbetet på den nya motorvägen, vilka distriktet allra senast fick ta hand om. Givetvis fick man hjälp av länspolisens, men utredningsarbetet återstår. Detta utgjordes vid mitt besök hos polisen den 3 november av ca 550 ärenden, som skall behandlas med samma personalresurs.

Både länsstyrelsen och länspolisens känner väl till förhållandet vid polismyndigheten i Kungälv distriktet. Länsstyrelsen påpekar också det prekära förhållandet i sitt remissyttrande till rikspolisstyrelsen i samband med översynen 1986. Länspolisens gör säkert sitt yttersta för att hjälpa det berörda distriktet under speciellt besvärliga perioder, t. ex. sommartid och tillfällen som de förut nämnda demonstrationerna.

Justitieministern är också helt medveten om att distrikt, som har speciellt många sjukskrivningar eller ledigheter av andra slag, inte bara kan gå till arbetsförmedlingen och få vikarier – det måste i så fall finnas någon form av personalreserv att tillgå.

Jag förstår också att situationen är svår på många ställen, men det gör inte läget bättre för det berörda distriktet. – Det borde ju föranleda en helt annan syn på polisutbildningen och polisens framtid.

Det är bra att regeringen ånyo har gett rikspolisstyrelsen i uppdrag att aktualisera en ny översyn av polisresurserna. Kan då justitieministern tänka sig en positivare syn när det gäller att även polisdistrikt runt andra storstäder än Stockholm kan behöva förstärkning? Fördelningen till distriktet runt Göteborg vid den senaste översynen var skrämmande liten. Det finns tyvärr avancerad brottslighet även i denna del av vårt avlånga land.

Anser justitieministern fortfarande att Kungälv polisdistrikt är ett mindre arbetsbelastat distrikt?

Anf. 12 Justitieminister ANNA-GRETA LEIJON:

Herr talman! Jag är medveten om att polisen på många orter i vårt land har en besvärlig arbetssituation, och det är en fråga som har varit föremål för rätt mycket debatt under senare tid. Regeringen har också i år beslutat, förutom om en förändring av antalet polistjänster, som jag har redovisat i interpellationssvaret, också om en utökning av antalet aspiranter. Detta leder inte omedelbart till att fler poliser sätts i arbete, men det kommer att innebära en viktig hjälp på sikt.

Jag är av den uppfattningen att också de organisatoriska formerna för polisens arbete behöver diskuteras. Man bör kunna diskutera i vilken utsträckning olika arbetsuppgifter kan utföras av annan personal än den som har en direkt polisutbildning. Det är min avsikt att försöka steg för steg medverka till och stimulera till en arbetsfördelning som underlättar och effektiviserar polisens verksamhet. Det måste självfallet gälla i alla distrikt.

Frågan om hur arbetsbelastade distrikt är handlar om jämförelser mellan olika distrikt. Det är i det sammanhanget som Kungälv polisdistrikt har betraktats som ett mindre arbetsbelastat distrikt. Det betyder inte att enskilda poliser och allmänheten inte upplever situationen som besvärande. Det är en annan sak. Men det råder inget tvivel om att den som är bäst skickad att göra en bedömning av hur resurserna lämpligen skall vara fördelade över landet mellan olika polisdistrikt är rikspolisstyrelsen, självfallet efter hörande av de lokala och regionala myndigheterna. Jag menar i varje fall att det är klokt av oss i departementet att lyssna på de uppfattningar rikspolisstyrelsen har om fördelningen. Det var också glädjande att vi kunde göra det och samtidigt reda upp situationen på sådant sätt att den minskning av antalet polistjänster som var förutskickad inte behövde genomföras. Självfallet kan fördelningen aldrig vara statisk, utan man måste följa utvecklingen och vara beredd att göra omfördelningar.

Med detta anser jag mig, så långt det är möjligt för mig i dag, ha besvarat Kenth Skårviks frågor.

Anf. 13 KENTH SKÅRVIK (fp):

Herr talman! Jag tackar justitieministern för den kompletterande redovisning som gavs. Jag tror säkert att ni från justitiedepartementets sida ser allvarligt på frågan om polismyndigheter över huvud taget i Sverige.

När jag besökte polismyndigheten i Kungälv distriktet, som jag har haft kontakt med under ett par års tid på grund av den här frågan, fick jag tyvärr en beklämmande känsla, när jag pratade med människor på polismyndigheten om den situation de på grund av olika omständigheter just nu befann sig i. Framför allt berodde det kanske på den ökande brottslighet som föranleds av det geografiska läget nära en storstad. Det finns ganska stora centrum både i Kungälv och i Stenungsund. Polisen har således ett ganska vidsträckt område att bevaka, vilket gör att det är svårarbetat.

Det skulle vara mycket angeläget om justitieministern – eftersom den förre justitieministern inte intresserade sig för frågan på det sätt som han kanske borde ha gjort – på något sätt, antingen själv eller genom ombud, kunde ta kontakt med de berörda i Kungälv och prata med dem. Jag tror att förståelsen för situationen då skulle bli mycket bättre. Jag tror också att ni från departementets sida skulle kunna förstå deras situation. De har en arbetsbelastning som är otroligt stor. Många av polismännen har nått arbetstimmarstaket på 200 timmar. De får inte arbeta mer. De har också mycket svårt att ta sig ur den här situationen.

Jag hoppas att den översyn som skall göras igen kan ge en annan bild än den förra, som inte alls var i överensstämmelse med den översyn som Kungälv polisdistrikt självt gjorde. Det kan finnas en viss förståelse för detta. Men jag hoppas nu, när det kommer en ny översyn, att justitiedepartementet verkligen tittar ordentligt på den och att justitieministern vill vara vänlig och sätta sig in i situationen för det här polisdistriktet. På det sättet kanske man kan se positivare på läget.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 1987/88:35
1 december 1987

Meddelande om frågor

5 § Anmäldes och bordlades

Motionerna

med anledning av prop. 1987/88:32 om ändringar i regeringsformen och tryckfrihetsförordningen

1987/88:K20 av Börje Stensson m. fl. (fp)

1987/88:K21 av Anders Björck m. fl. (m)

med anledning av prop. 1987/88:57 om grundlagsfäst integritetsskydd

1987/88:K22 av Bengt Harding Olson (fp)

1987/88:K23 av Margitta Edgren (fp)

6 § Anmäldes och bordlades

Utrikesutskottets betänkanden

1987/88:6 om krav på Sovjet om ekonomisk ersättning för skador i Sverige till följd av haveriet i Tjernobyl

1987/88:10 om export av högteknologiska varor

1987/88:11 om insatser för fred och frihet i Etiopien

1987/88:12 om vissa Unesco-frågor

Utbildningsutskottets betänkanden

1987/88:2 om vissa frågor rörande innehållet i grundskolläroverutbildningen (skr. 1986/87:163)

1987/88:6 om hemspråksundervisning, m. m.

7 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framstälts

den 1 december

1987/88:233 av *Hugo Hegeland* (m) till miljö- och energiministern om ett internationellt miljötekniskt institut i Stockholm:

Med hänsyn till att Göteborg från flera synpunkter torde vara den lämpligaste orten i landet för ett internationellt miljötekniskt institut, vill jag fråga miljö- och energiministern:

Är statsrådet beredd att ompröva sitt förord för Stockholm som platsen för ett internationellt miljötekniskt institut?

1987/88:234 av *Hugo Hegeland* (m) till miljö- och energiministern om svenska åtgärder med anledning av planerad fosforitbrytning i Estland:

Sovjet planerar att kraftigt utöka fosforitbrytningen i Estland. Brytningen kommer bl. a. att förorena luften med väldiga svaveldioxidutsläpp, förorena och övergöda Östersjön och därmed drabba även vårt land. Med anledning härav vill jag fråga:

Är statsrådet beredd – med hänsyn till att miljöförstöringen är ett internationellt problem – verka för att den planerade fosforitbrytningen i Estland i avvaktan på miljövänliga brytningsformer uppskjuts?

1987/88:235 av *Hugo Hegeland* (m) till finansministern om formerna för betalningar till statliga myndigheter:

Det är angeläget att staten medverkar till att skapa rationella och bekväma betalningsrutiner för såväl medborgare och företag som myndigheter. Medborgare och företag bör sålunda kunna fullgöra betalningar till myndigheter även via bankgiro och inte vara tvungna att använda endast postgiro, såsom fallet är med exempelvis vissa länsbostadsnämnder. Med anledning härav vill jag fråga:

Är finansministern beredd att vidta sådana åtgärder att fri konkurrens kommer att råda mellan olika betalningsformer till statliga myndigheter?

1987/88:236 av *Torgny Larsson* (s) till bostadsministern om ersättningen för skador vid jordskredet i Tuve:

För i dagarna tio år sedan drabbades stadsdelen Tuve i Göteborg av en svår katastrof vid jordskred som ledde till nio människors död samt en mycket omfattande materiell skadegörelse. Dåvarande kommunminister Johannes Antonsson uttalade därvid att staten påtager sig att sträva efter att de skadelidande skall få samma ekonomiska situation som före katastrofen. Samma lydelse återkommer i den av riksdagen antagna propositionen 1977/78:125, s. 96. Där konstateras vidare att staten skulle ersätta oförsäkrad egendom – först och främst de förstörda tomterna, som inte gick att försäkra.

Staten och försäkringsbolagen erbjöd var och en av de skadelidande en klumpsomma för både byggnad och tomtmark. Regleringsmodellen gav upphov till inte mindre än tio tvister som ännu inte är lösta. Två av de skadelidande har över huvud taget inte fått någon som helst markersättning av staten. De åtta övriga fastighetsägarna vägras av sina försäkringsbolag den ersättning försäkringsinspektionen rekommenderat på grund av att staten förbehåller sig rätten att kräva bolagen på de belopp som kan komma att utbetalas till de skadelidande.

Är bostadsministern beredd att medverka till att de här tio åsyftade fastighetsägarna snarast får sin ersättning enligt nämnda riktlinjer?

1987/88:237 av *Anna Wohlin-Andersson* (c) till kommunikationsministern om SJ:s banregion i Norrköping:

Regeringen överväger för närvarande hur en ny organisation för SJ skall se ut. Ännu har detta dock ej resulterat i ett förslag till riksdagen och alltså ej i ett riksdagsbeslut. Trots detta lät SJ den 30 november meddela att Norrköpings banregion med ca 70 anställda skall läggas ner. Ca 700 anställda i Östergötlands, Sörmlands, Jönköpings och Kalmar län skulle också beröras.

SJ Norrköping har nyligen flyttat in i nya långtidsförhyrda lokaler.

specialinredda för SJ. Trots att förslaget innebär en av de största förändringarna någonsin inom banområdet har de anställda inte informerats under arbetets gång och alltså inte kunnat lägga sina synpunkter på omorganisationen. Enligt vad jag erfarit är det en stor fördel om ban- och marknadsregioner, som servar samma område, lokaliseras till samma plats.

Med anledning av ovanstående ställer jag följande fråga till kommunikationsministern:

Är kommunikationsministern beredd, med anledning av de skäl jag här redovisat, att arbeta för att beslutet att flytta SJ:s banregionen ifrån Norrköping undanröjs?

1987/88:238 av *Erling Bager* (fp) till utrikesministern om svenska åtgärder för att hjälpa viss lettisk regimkritiker:

Linards Grantins grundade förra året den lettiska Helsingforsgruppen "Helsinki-86". Det är "Helsinki-86" som uppmanade till de två stora demonstrationer som i somras genomfördes i Riga.

"Helsinki-86" har tydliga beröringspunkter med Solidaritet i Polen. Gruppens kritik tar sin utgångspunkt i vardagliga missförhållanden såsom förtrycket av det lettiska språket och kulturen. Gruppen förespråkar en konsekvent icke-våldslinje.

Grantins har dömts till et halvt års fängelse och han har dålig hälsa.

Grantins har misshandlats av sina medfångar, enligt känt KGB-mönster. Han har klagat över smärtor i bröstet och är så svag att han behöver hjälp för att förflytta sig. Han fruktar att han inte kommer att överleva fram till den 9 december, då hans strafftid löper ut. Linards Grantins kämpar för demokrati och mänskliga rättigheter i Lettland, värden som hyllas av alla demokratiska partier i riksdagen.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande fråga till utrikesministern:

Vilka konkreta åtgärder är regeringen beredd att vidta för att hjälpa Linards Grantins i hans utsatta position?

1987/88:239 av *Daniel Tarschys* (fp) till socialministern om åtgärderna för bekämpande av sjukdomen aids:

Våren 1986 beviljade riksdagen 75 milj. kr. för insatser mot immunbristsjukdomen aids under budgetåret 1986/87.

Enligt den nu publicerade redovisningen för statsbudgetens utfall återstod av dessa medel vid budgetårets utgång drygt 22 milj. kr.

En framställning från socialstyrelsen om en omedelbar förstärkning av verkets resurser för aidsinsatser med 6 milj. kr. har tills vidare lämnats utan åtgärd av regeringen. För insatser inom skolan har regeringen beviljat ett avsevärt lägre belopp än vad skolöverstyrelsens experter har bedömt vara nödvändiga.

Mot bakgrund av den nu publicerade redovisningen av statsbudgetens utfall vill jag fråga socialministern:

Prot. 1987/88:35
1 december 1987

Varför har regeringen inte använt de medel som har stått till dess förfogande?

Meddelande om frågor

1987/88:240 av *Karin Ahrland* (fp) till utbildningsministern om tillsättning av professuren i romanska språk särskilt i iberoromanska språk vid Stockholms universitet:

Professuren i romanska språk, särskilt i iberoromanska språk, vid Stockholms universitet har varit vakant sedan 1984.

När räknar regeringen med att kunna tillsätta professuren?

1987/88:241 av *Hadar Cars* (fp) till utrikesministern om svenska åtgärder för att hjälpa viss paraguayansk regimkritiker:

En av ledarna för Partido Liberal Radical Autentico i Paraguay, dr Hermes Rafael Saguier, greps av polisen den 29 augusti i år och har därefter hållits fängslad. Han har under fängelsetiden getts små möjligheter att kommunicera med omvärlden.

Den formella anklagelsen mot dr Rafael Saguier är att han skulle brutit mot den paraguayanska lagen nr 209. Lagen riktar sig mot den som sägs "skapa hat mellan paraguayaner".

Härmed torde i praktiken främst avses sådana som kritiserat regimen Alfredo Stroessner.

Anklagelser om brott mot lag 209 medger, enligt vad som sagts till mig, att den anklagade kan hållas fängslad under flera år.

Avser regeringen att till Paraguays regering och/eller i internationella sammanhang påtala det brott mot mänskliga rättigheter som arresteringen av dr Hermes Rafael Saguier utgör?

1987/88:242 av *Martin Olsson* (c) till finansministern om beskattningen av renskötseln:

Från samiskt håll har under flera år krävts en reformering av rennäringens beskattning, dock utan att åtgärder vidtagits. Effekterna av reaktorhaveriet i Tjernobyl medförde att intresset fokuserades på rennäringens problem och att kraven på en beskattningsreform accentuerades.

I riksdagen har bl. a. jag motionerat om införande av ett s. k. renkonto – motsvarande skogskontot – för utjämning av inkomsterna mellan olika år. Riksdagsmajoriteten har avvisat detta krav, senast i våras med hänsyn till bl. a. "att frågan om en generell regel om skatteutjämning för renskötsel-företag bör prövas i ett större sammanhang." (SkU. 1986/87:27).

Vid Svenska samernas riksförbunds (SSR:s) landsmöte i juni i år var rennäringens beskattning en av huvudfrågorna. I den inför landsmötet utarbetade rapporten "Framtid för renskötseln som inkomstkälla?" redovisades rennäringens skatteproblem, och slutsatsen var att nuvarande regler

upplevs "som mycket otillfredsställande – för att inte säga som helt orättvisa". Landsmötet antog en på rapporten grundad resolution med en rad konkreta krav, bl. a. införande av renkonto.

Med hänsyn till vikten av rättvisare skatteregler för rennäringen vill jag fråga finansministern:

Avser regeringen att ta några initiativ för en reformering av renskötsel-företagens beskattning?

1987/88:243 av *Ingbritt Irhammar* (c) till civilministern om länsstyrelsernas naturvårdsenheter:

Länsstyrelsernas naturvårdsenheter ansvarar för viktiga områden inom miljöorganisationen. För närvarande pågår en flykt från naturvårdsenheter-na. Orsakerna till varför personalen slutar är olika men situationen framstår som alltmer akut.

Jag vill mot denna bakgrund fråga civilministern:

Vilka åtgärder ämnar regeringen vidta för att förbättra situationen vid länsstyrelsernas naturvårdsenheter?

1987/88:244 av *Margó Ingvardsson* (vpk) till finansministern om åtgärder mot viss typ av skatteplanering:

Enligt uppgift har bildandet av kommanditbolag för filmproduktion ökat påtagligt under senare tid. Avsikten med försäljning av andelar i dessa kommanditbolag är uppenbarligen skatteplaneringssyften, då det blivit bekant att förskottsinsbetalning av ränta ej längre blir möjligt.

Jag vill därför fråga finansministern:

Kommer regeringen att vidta åtgärder för att förhindra denna typ av skatteplanering?

1987/88:245 av *Maud Björnemalm* (s) till kommunikationsministern om tågförbindelserna i Bergslagen:

Bra kommunikationer är en viktig förutsättning för att bl. a. kunna utveckla en regions samhälls- och näringsliv. För en förnyelse av Bergslagens näringsliv är förutom ett bra vägnät också järnvägstrafiken av stor betydelse. I det ändringsförslag till tågtidtabell 1988 som föreligger från SJ anges att två turer per dag på sträckorna Frövi och Västerås–Stockholm samt Frövi och Örebro–Hallsberg skall tas bort. Om nu aktuella inskränkningar skulle genomföras vore det allvarligt för näringsliv och befolkning i länet. Lindesberg och Ljusnarsbergs kommer skulle därigenom förlora möjligheten till tågförbindelser dagtid med Stockholm över Västerås. De förslag till nedskärningar av tågtrafiken sammanfaller inte med de regionalpolitiska satsningar som görs i norra delen av Örebro län.

Mot bakgrund av vad som anförts vill jag till kommunikationsministern ställa frågan:

Är regeringen beredd att medverka till att de planerade nedskärningarna av tågförbindelser inte kommer till stånd?

1987/88:246 av *Elisabeth Fleetwood* (m) till socialministern om informationen till blivande pensionärer:

Vilka åtgärder avser statsrådet vidta för att tillförsäkra blivande pensionärer adekvat information om deras pensionsvillkor i god tid före pensionistidens inträde?

1987/88:247 av *Per-Richard Molén* (m) till miljö- och energiministern om åtgärder med anledning av visst förslag av Vattenfalls ledning:

”Det är inte tal om att bygga några massiva kolkondenskraftverk som ersättning för t. ex. Ringhals. Men vi lever i ett fritt land och jag kan inte förbjuda någon att föra fram korkade förslag”, sade Birgitta Dahl onsdagen den 18 november 1987.

Den som förde fram dessa förslag var Vattenfalls generaldirektör vid ett möte med personalen vid Ringhals den 12 november 1987.

Med anledning härav vill jag ställa följande fråga:

Vilka åtgärder är miljö- och energiministern beredd att vidta med anledning av att Vattenfalls ledning framför korkade förslag?

1987/88:248 av *Per-Richard Molén* (m) till miljö- och energiministern om åtgärder mot elprishöjningar:

Allmänheten är oroad för de elprishöjningar som signaleras från bl. a. statens energiverk. Speciellt kommer de drygt en miljon ägare av hus med någon form av elvärme att drabbas. En höjning av elpriset med 6–10 öre per kilowattimme, innebär en ökad kostnadsbelastning på 7–12 miljarder kronor per år för det svenska folkhushållet.

Vilka åtgärder är miljö- och energiministern beredd att vidta för att förhindra elprishöjningar?

1987/88:249 av *Anita Bråkenhielm* (m) till utrikesministern om beredningen av nedrustningspolitiska initiativ:

Riksdagens majoritet har med anledning av utrikesutskottets betänkande om nedrustningspolitiken tagit avstånd från den av 1984 års försvarskommitté enhälligt gjorda rekommendationen, om en systematisk säkerhetspolitisk beredning och i enlighet med våra egna säkerhetspolitiska intressen gjord prioritering inom nedrustningspolitiken.

Jag vill med anledning av detta fråga utrikesministern:

Vilka åtgärder ämnar utrikesministern, med anledning av riksdagsbeslutet, företa beträffande beredningen av nedrustningspolitiska initiativ?

1987/88:250 av *Maria Leissner* (fp) till statsrådet Anita Gradin om innehållet i visst avtal mellan de svenska och indiska regeringarna:

Ett s. k. Memorandum of Understanding har enligt uppgift i riksradios Dagens Eko utfärdats mellan den svenska och den indiska regeringen.

Prot. 1987/88:35
1 december 1987

Meddelande om frågor

I dokumentet sägs bl.a. att de bestämmelser som reglerar svensk vapenexport i regeringsbeslut från 1971 och 1982 inte gäller för affärsuppgårelsen mellan Indien och Bofors.

Jag vill därför fråga utrikeshandelsministern huruvida den svenska regeringen har skrivit under ett avtal med den indiska regeringen eller medverkat till ett memorandum med denna eller någon liknande text.

1987/88:251 av *Kersti Johansson* (c) till justitieministern om bedömningen av narkotikabrott:

Åklagarmyndigheten i Stockholm har i en intern promemoria redovisat myndighetens gränsdragning mellan grova och ringa narkotikabrott. Som ringa avses exempelvis innehav av 100 g hasch, 10 g amfetamin eller 2 g kokain. Detta innebär att en större mängd narkotika än tidigare betraktas som ringa innehav. Påföljden för ringa narkotikabrott är som regel böter.

Mot denna bakgrund vill jag fråga justitieministern:

Är regeringen beredd att medverka till att rättspraxis vid bedömningen av narkotikabrott är förenlig med den narkotikapolitik som riksdagen lagt fast?

8 § Kammaren åtskildes kl. 15.44.

In fidem

BERTIL BJÖRNSSON

/Olof Marcusson